

50 anys del Premi Prudenci Bertrana de novel·la

Crònica

Cultura, respecte i llibertat

Xavier Castellón

Girona

El moment més emotiu de l'acte de lliurament dels Premis Literaris de Girona, que va omplir ahir a la nit la sala Montsalvatge de l'Auditori, va tenir lloc quan Maria de Palol va recitar la *Salve* del seu pare, Miquel de Palol, que acaba amb aquests versos: "Dir a l'aire «Catalunya»! I respondre'ns «Llibertat'!». Quan aquest poema va guanyar l'Englantina dels Jocs Florals de Girona, el 1922, "els crits i cants de Catalunya i llibertat s'hi agermanaven en una vibració col·lectiva que va fer escriure el Teatre Municipal", com recordava Joaquim Nadal en un article sobre els Palol. I ahir es va evocar aquella nit amb l'enorme ovació que el públic, aixecat, li va dedicar a la filla del poeta, tan emocionada com forta en la seva aparent fragilitat,

que va dir tot seguit: "Aquest poema que sembla actual va ser escrit entre el 1920 i el 1921."

Les connexions entre passat i present van ser una constant durant l'acte presentat per Martí Gironell, en un escenari presidit per la gran senyera habitual i una ampliació de l'obra que Domènec Fita ha dedicat al premi Prudenci Bertrana en la seva 50a edició, mentre els clavells escampats per terra simbolitzaven l'actual revolució pacífica del poble català. El guitarrista Toti Soler i la cantant Gemma Humet van obrir l'acte amb *D'un temps, d'un país*, de Raimon, i la seva "banda sonora molt escaient", com va dir Gironell, va continuar en altres moments, amb *La cançó del cansat*, d'Ovidi Montllor ("Dic ben alt que parle català i ho faig a la manera de València") i *Em dius que el nostre amor*, de Toti Soler i Joan Vergés, per acabar amb la molt oportuna *Què*

Maria de Palol, mentre recitava el poema del seu pare ■ MANEL LLADÓ

volen aquesta gent?, de Maria del Mar Bonet.

El president de la Fundació Bertrana, Joan Domènech, va sortir a l'escenari envoltat pels seus patrons, per homenatjar tots aquells que han fet possible

el premi Bertrana des dels seus combatius orígens –amb un record especial per al recentment desaparegut Salvador Sunyer i Aimeric– i sobretot per exigir respecte i maneres democràtiques a l'Estat espanyol i recla-

mar el dret a decidir dels catalans i l'alliberament dels detinguts, mentre activistes d'Òmnium desplegaven una gran pancarta amb la paraula "Democràcia!". El to reivindicatiu de les seves paraules, també ovacionades, va continuar en els discursos de l'alcalde de Girona, el president de la Diputació, el conseller de Cultura de la Generalitat i el director de Catalunya Ràdio –que va demanar un aplaudiment per als mitjans de comunicació que "aquests dies se senten perseguits per defensar la llibertat d'expressió"– i també en les intervencions d'alguns premiats com ara Montserrat Tura ("Visca la cultura, que ens fa lliures!"), David Nel·lo i Panxo, el cantant del grup valencià Zoo, que va dir: "Enhorabona al poble català pel que esteu aconseguint i per com ho esteu aconseguint. I com diem els valencians, deixeu la clau a la vista!"

ESTAT DE SETGE

"État de siège" (1972)

Dir. Costa-Gavras

Les entitats i festivals independents de Girona i Salt us convidem a començar la tardor cultural amb la projecció d'aquest clàssic del cinema...

DIMECRES 27 A LES 20H I A LES 22:30H
CINEMA TRUFFAUT - GIRONA

Gratuit – aforament limitat

A Capella, Acollona't, Black Music Festival, Casa de la Música del Gironès, Col·lectiu de Crítics de Cinema- Cinema Truffaut, Festival de Cinema Girona, Festival Emergent, Festivalot, Festival Strenes, Ibercamera, La Mirona, Llibreria 22, Milestone Project, Sala La Planeta, Tempo sota les estrelles, Temporada Alta

